

KARTA PRZEDMIOTU

Kod przedmiotu	0222.5.HIS2.D.OWM	
Nazwa przedmiotu w języku	polskim	Oręż wieków minionych (od średniowiecza do końca XVIII w.) – historia i tradycja Weapons of bygone ages (from the Middle Ages to the end of the 18th century) - history and tradition
	angielskim	

1. USYTUOWANIE PRZEDMIOTU W SYSTEMIE STUDIÓW

1.1. Kierunek studiów	Historia
1.2. Forma studiów	Studia stacjonarne/niestacjonarne
1.3. Poziom studiów	Studia drugiego stopnia
1.4. Profil studiów	Ogólnoakademicki
1.5. Osoba przygotowująca kartę przedmiotu	Dr hab. Jacek Pielas, prof. UJK
1.6. Kontakt	jpielas@ujk.edu.pl

2. OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA PRZEDMIOTU

2.1. Język wykładowy	Język polski
2.2. Wymagania wstępne	Brak

3. SZCZEGÓŁOWA CHARAKTERYSTYKA PRZEDMIOTU

3.1. Forma zajęć	Wykład; konwersatorium	
3.2. Miejsce realizacji zajęć	Zajęcia tradycyjne w pomieszczeniu dydaktycznym UJK	
3.3. Forma zaliczenia zajęć	Egzamin; zaliczenie z oceną	
3.4. Metody dydaktyczne	Wykład; dyskusja, praca z książką (referat).	
3.5. Wykaz literatury	podstawowa	<p><i>Cum arma per aeva: uzbrojenie indywidualne na przestrzeni dziejów</i>, Toruń 2011.</p> <p>Głosek M., <i>Miecze środkowoeuropejskie z X-XX w.</i>, Warszawa 1984.</p> <p>Górski K., <i>Historia artylerii polskiej</i>, Warszawa 1983.</p> <p>Żygulski Z., <i>Broń w dawnej Polsce na tle uzbrojenia Europy i Bliskiego Wschodu</i>, Warszawa 1982.</p> <p>Żygulski Z., <i>Husaria polska</i>, Warszawa 2000.</p> <p>Ławrynowicz O., <i>Treści ideowe broni rycerskiej w Polsce wieków średnich</i>, Łódź 2005.</p>
	uzupełniająca	<p>Bołdyrew A., <i>Piechota zaciężna w Polsce w pierwszej połowie XVI wieku</i>, Warszawa 2011.</p> <p>Chodyński A. R., <i>Zbroje kolcze z gdańskiego dworu Artusa. Z tradycji turniejowych w Polsce</i>, Malbork 1994.</p> <p>Juszyński J., <i>Północny łuk refleksyjny w Polsce</i>, Warszawa 2021</p> <p>Turnbull S. R., <i>The Samurai. A Military History</i>, New York 1977.</p> <p>Strzyż P., <i>Średniowieczna broń palna w Polsce</i>, Warszawa 2011</p> <p>Szymczak J., <i>Produkcja i koszty uzbrojenia rycerskiego w Polsce XIII – XV w.</i>, Łódź 1989.</p> <p>Wagner M., <i>„Lud ognisty” dawnej Rzeczypospolitej. Studia z dziejów artylerii koronnej XVII wieku</i>, Warszawa 2022.</p>

4. CELE, TREŚCI I EFEKTY UCZENIA SIĘ

<p>4.1. Cele przedmiotu</p> <p>Wykład:</p> <p>C1- Zaznajomienie z dziejami wybranego oręża funkcjonującego w Europie i świecie w okresie od średniowiecza do końca XVIII wieku.</p> <p>C2- Przedstawienie charakterystycznej dla dwu epok broni białej, w tym europejskiej i japońskiej.</p> <p>C3- Wskazanie na znaczenie broni w kształtowaniu dziedzictwa kulturowego w poszczególnych krajach.</p> <p>Konwersatorium:</p> <p>C1- Zapoznanie z orężem stosowanym w Europie i świecie w okresie od średniowiecza do końca XVIII wieku oraz współczesnymi tradycjami jego stosowania.</p> <p>C2- Przygotowanie do interpretowania średniowiecznych i nowożytnych świadectw źródłowych</p>

dotyczących broni stosowanej w wiekach średnich i dobie nowożytnej.
C3- Kształtowanie postawy szacunku dla tradycji oręża dawnych wieków.

4.2. Treści programowe

Wykłady:

1. Zajęcia organizacyjne: zapoznanie z kartą przedmiotu i warunkami zdania egzaminu.
2. Miecz w średniowieczu.
3. Sztylety i broń biała krótka w średniowieczu.
4. Średniowiecza kusza.
- 5-6. Zbroja średniowieczna i jej rodzaje.
- 7-8. Machiny oblężnicze w wiekach średnich.
9. Początki artylerii.
- 10-11. Rozwój artylerii w XVI-XVIII wieku.
12. Szabla w XVI-XVIII w. jako broń na polach bitew.
13. Szabla jako element dziedzictwa kulturowego szlachty polskiej.
14. Japońska katana - dzieje i współczesność.
15. Samuraj - wojownik doskonały?

Konwersatorium:

1. Zajęcia organizacyjne: zapoznanie z kartą przedmiotu i warunkami zaliczenia konwersatorium.
2. Łuk i jego zastosowanie w wiekach średnich.
3. Początki broni palnej.
4. Produkcja broni w średniowieczu.
5. Uzbrojenie ochronne w Europie średniowiecznej.
6. Rozwój broni palnej w XVI-XVIII w.
7. Uzbrojenie piechoty w dobie nowożytnej.
8. Oręż husarii w Rzeczypospolitej.
9. Uzbrojenie jazdy w XVI-XVIII w.
10. Zmiany w uzbrojeniu w Rzeczypospolitej pod koniec XVIII wieku.
12. Tradycje użytkowania łuku we współczesnym świecie.
13. Bractwa rycerskie i kurkowe i ich działalność.
14. Rekonstrukcja dawnej broni.
15. Zajęcia zaliczeniowe.

4.3. Przedmiotowe efekty uczenia się

Efekt	Student, który zaliczył przedmiot	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się
w zakresie WIEDZY:		
W01	Zna terminologię z zakresu bronioznawstwa w odniesieniu do oręża stosowanego w Europie i świecie od średniowiecza do końca XVIII w.	HIS2A_W02
W02	Wykazuje pogłębioną znajomość historii Polski, Europy i świata w okresie od średniowiecza do końca XVIII wieku w ujęciu chronologicznym i tematycznym.	HIS2A_W04
W03	Posiada rozszerzoną i rozbudowaną wiedzę na temat różnych metod badawczych i narzędzi warsztatowych pozwalających na analizę i interpretację świadectw źródłowych dotyczących zastosowania i budowy broni w okresie od średniowiecza do końca epoki nowożytnej.	HIS2A_W07
w zakresie UMIEJĘTNOŚCI:		
U01	Potrafi formułować i rozwiązywać złożone i nietypowe problemy oraz wykonywać innowacyjnie zadania poprzez właściwy dobór źródeł do dziejów broni w okresie do końca XVIII w. i krytycznie korzysta z informacji z nich pochodzących.	HIS2A_U01
U02	Posiada umiejętność zdobywania i integrowania wiedzy z różnych dyscyplin nauk humanistycznych, poszerzając umiejętności badawcze w zakresie dziejów broni w dawnych wiekach.	HIS2A_U05

w zakresie KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH:		
K01	Krytycznie ocenia posiadaną wiedzę na temat dawnego bronioznawstwa w szeroko rozumianym kontekście ogólnohumanistycznym.	HIS2A_K01
K02	Formułując opinie na temat dawnego bronioznawstwa, dba o dorobek i tradycję zawodu historyka, przestrzega zasad jego etyki i działa na rzecz przestrzegania tych zasad przez innych.	HIS2A_K04

4.4. Sposoby weryfikacji osiągnięcia przedmiotowych efektów uczenia się																					
Efekty przedmiotowe (symbol)	Sposób weryfikacji (+/-)																				
	Egzamin ustny			Kolokwium			Projekt			Aktywność na zajęciach			Praca własna			Praca w grupie*			Referat		
	Forma zajęć			Forma zajęć			Forma zajęć			Forma zajęć			Forma zajęć			Forma zajęć					
	W	C	..	W	C	K	W	C	..	W	C	K	W	C	..	W	C	..	W	C	K
W01	+																				+
W02	+																				+
W03	+																				+
U01	+																				+
U02	+																				+
K01	+																				+
K02	+																				+

4.5. Kryteria oceny stopnia osiągnięcia efektów uczenia się		
Forma zajęć	Ocena	Kryterium oceny
Wykład (W)	3	51-60% maksymalnego wyniku z egzaminu.
	3,5	61-70% maksymalnego wyniku z egzaminu.
	4	71-80% maksymalnego wyniku z egzaminu.
	4,5	81-90% maksymalnego wyniku z egzaminu.
	5	91-100% maksymalnego wyniku z egzaminu.
Konwersatorium (K)	3	51-60% maksymalnego wyniku z referatów i aktywności na zajęciach.
	3,5	61-70% maksymalnego wyniku z referatów i aktywności na zajęciach.
	4	71-80% maksymalnego wyniku z referatów i aktywności na zajęciach.
	4,5	81-90% maksymalnego wyniku z referatów i aktywności na zajęciach.
	5	91-100% maksymalnego wyniku z referatów i aktywności na zajęciach.

5. BILANS PUNKTÓW ECTS – NAKŁAD PRACY STUDENTA

Kategoria	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
LICZBA GODZIN REALIZOWANYCH PRZY BEZPOŚREDNIM UDZIALE NAUCZYCIELA /GODZINY KONTAKTOWE/	60	30
<i>Udział w wykładzie</i>	30	10
<i>Udział w konwersatorium</i>	30	20
<i>Udział w egzaminie</i>	(2)	(2)
SAMODZIELNA PRACA STUDENTA /GODZINY NIEKONTAKTOWE/	40	70
<i>Przygotowanie do konwersatorium</i>	25	40

<i>Przygotowanie do egzaminu</i>	15	30
ŁĄCZNA LICZBA GODZIN	100	100
PUNKTY ECTS za przedmiot	4	4

Przyjmuję do realizacji (data i czytelne podpisy osób prowadzących przedmiot w danym roku akademickim)